

DOMOVINA

Izida dvakrat na teden, in sicer v sredo in petek. — Bogini naj se izvršijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirane. — Rokopisi se ne vračajo. — Za izdatke se plačuje izredno temeljite pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakekrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeraj papir. — Zastavica na celo leto 8 kron, na pol leta 4 kron, na četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Nemška ošabnost, hudobnost in borniranost.

Ni ga morda naroda pod milim nebom, ki bi bil tako odurno surov in nestrpen, kot je nemški narod. Odkar je padel veliki Napoleon, sicer samo po zaslugi Rusov, kakor uči zgodovina, a ne, kakor si domišljujejo lažnjivi Nemci, vsled nemške hrabrosti, in odkar je podlegla leta 1870 ženi Moltke-ju nerodna francoska generaliteta in nedisciplinarnost, zrasel je nemškemu Mihelju mogočno greben in dandanes sanja že vsak najmanjši nemški paglavec o „svetovni nemški nadvladi.“

Do kam jo je že privozila brezprimerna tevtonska ošabnost in domišljavost, pričajo najbolj nemške knjige in posebno nemški časniki. Povsod se kar cedi „deutsche Kraft in Saft“, povsod se povzdigava v deveto nebo nemška „Manneszucht, Treue und — Sitte“ (menda à la Wolf). Naravnost gabiti se pa mora človeku, kadar pišajo nemški listi o nemški — kulturi! Kaj se vse o tej nalaže in izmisli, to je naravnost nečuveno. Ni dolgo tega, kar sem bral v vsem nemškem vplivnem listu gorostasno trditev, da so Nemci „Lehrmeisteri“ cele Evrope! Navaden človek mora res misliti, da so vsi drugi narodi na svetu navadni barbari poleg Nemcev. Žalibog, da je tudi med nami Slovenci še vedno mnogo naivnežev, ki tako ali vsaj podoben mislijo. Tega pa ne pomislijo, da poznajo, postavim francosko, angleško, rusko in drugo svetovno literaturo samo iz nemških spisov in da se le-ti gotovo raje malo več pomude pri kakem Hans Sachs, kakor pri kakem Mickievicu.

Toliko torej čitamo vedno o tolikanj hvali sami nemški „kulturi“ in „omikanosti“, a vendar jo posebno mi Slovenci prokleto malo opazujemo pri naših nasprotnikih. Ravno nasprotno. Dan na dan se razlega po vseh nemških krajih in logih, po vseh nemških časopisih divje, buransko tuljenje, ako nam pade le drobtinica pravice z ministrske mize. Nemški voditelji in žurnalisti ščunjejo na vse mogoče rafinirane načine svoje rojake proti Slovencem. V mestih, kakor v Celju, Gradcu in v mnogo drugih je „nemštvo“ kar podivjano in poživinjeno. V Gradcu sem opazoval sicer popolnoma avstrijsko misleče Vsenemce, ostro obsojajoče uradnike, ki so kar vzkipeali, če so le čuli kake slovenske glasove. Ali pa se je temu tudi čuditi, če berejo dan na dan v takozvanih „zmernih“ nemških časopisih samo o „Windischen?“ Ko se je pričela z naše strani borba za univerzo, naznanil je rogač se, prvi list v Gradcu „Tagespost“, da bo nazivala odsihmal vse Slovence samo „die Windischen“. In taka nečuvena izzivanja in žaljenja slovenskega naroda trpi slavna vlada! Tudi dobro. Zob za zob. Boj nam je vsiljen od Nemcev in izvojevali ga bomo slavno, če Bog dá in sreča junaška. Naše priprosto ljudstvo še ni tako narodno zavedno, kot je nemško. Poskrbeli pa bomo, da bo kmalu postalo, da se mu bodo odprle oči in da bo spoznalo, s kakimi Turki ima dandanes opraviti. Potem se Nemcem vsaj ne bo treba več lagati, da je slovenski narod „fanatizovan“. Mirno, da, popolnoma brezakrbno lahko gledamo

v našo bodočnost. Boj nam bode celo koristen, ker nam bode jačil naše moči, ker nas bode vzdramil. V narodnostnem miru bi najbrže le odreveneli in ostali zaspani, kakor smo bili pred desetletji.

Opazovaje silni, fanatični boj, ki ga bijejo Nemci špeciijelno proti Slovencem, moramo vprašati nehoté, zakaj ravno proti nam? Ali stojimo mar na tako visoki stopinji izobrazbe, da se morajo Nemci bati za obstanek svoje kulture? Menda vendar ne. Vsaj trohijo Nemci dan na dan v svet po svojem časopisju, kaki polizobraženi divjaki so Slovenci, da niso niti vredni, da bi Nemcem čevlje odvezali. Če smo torej pravi „bosi Zulukatri s cilindrom na glavi“, čemu bi se nas pač bal tako „visokoizobražen“ narod kot je nemški? Odgovor na to čudno zagonetko dobimo, ako dobro pomislimo, kakim slovenskim zahtevam se Nemci najbolj vpirajo. Zahtevam našim po slovenskih šolah! Nemci predobro vedo, kaka usoda čaka njihovo „kulturo“ in siloma ponemčena mesta, ako bi se slovenski narod začel prosto, svobodno razvijati. Slovenci so jako nadarjeni, od narave z bogatim duševnim in telesnim vrlinami oblagodarjen narod, katerega še čaka velika prihodnost, ako bode hotel hoditi vedno po Heraklejevi poti. Kaj je tega, kar se je še le kot branitelj zapadnih, srečnejših narodov opomogel od večnega boja z Mongoli, Tartari in Turki, kaj je tega, odkar je začel še le duševno vstajati in kako ogromno, bogato literaturo že ima dandanes! In še vedno napredujemo in bomo napredovali, če bo to Nemcem všeč ali ne. Skoraj vsak dan prihajajo vesele, čudne, razburljive, nove vesti iz Rusije. Čimdalje bolj se razlega po vsej ogromni bratski državi energičen klic mladine po večji svobodi, ki je v prvi vrsti potrebna, da se razliri omika med nižje sloje prebivalstva. Pač se bodo ustavljali temu še nekaj časa nekateri nazadnjaški boljari in posebno nemški višji uradniki, katerih od carja Petra Velikega sem kar mrgoli po vesoljnem Ruskem in katerim je gotovo vse poprej mar nego pravi blagor Rusije, ali sčasoma bode le zmagala luč večje svobode in omike.

Ni preteklo niti petinpetdeset let, odkar je bila poražena v Avstriji Metternichova, oziroma pristno nemška nazadnjaška politika, ali potem moremo trditi, da so Rusi tako strašansko nazadnjaški? Nemci tako radi pometajo pred tujimi pragovi, dočim gnusnih smetij pred svojim pragom nočejo videti. Vsakomur je znano, kako pridno se zapirajo na „idealnem“ Pruskem radi najmanjših prestopkov razni — notabene: nemški žurnalisti, in kako se preganjajo in terorizujejo, liki kamerunski divjaki z najsurovejšimi sredstvi lojalni Poljaki! Seveda to spada v oči naših Nemcev in nemškutarjev vse v okvir „prave, čiste“ kulture!

Dočim se nam boče poslednja v ednem slučaju kar s silo vlti v glavo, se nam jo v drugem slučaju naravnost — odreka! Vsak čas objavi brzojav začujenemu svetu kako novico, da je izključila „slavna“ vlada iz te ali one visoke šole inozemske, poljske, češke, da, celo ruske dijake. V zadnjem času se to že velikomemskim profesorjem prebada zdi in so začeli proti takim brutalnostim energično protestovati.

Kako se vse to vjema z nemškimi tendencami? Prav naravno. Nemci nam vsiljujejo edino radi tega svojo kulturo, da bi mi izgubili obednem svojo narodnost in postali „trdi“ Nemci à la Prusi. To zahtevajo kar naravnost od nas, češ, da smo sicer nevhvaležni! Pametna zahteva to zares. Ako najame, postavim, kak nemški bogataš svojemu sinčku francoskega učitelja, da bi ga poučeval v francoskem jeziku in literaturi, mora postati ta sinček po velemodri nemški teoriji enkrat — pristen Francoz! Zakaj pa vsi Nemci sploh že niso hoteli postati sami Francozi, Angleži, ali pa Italijani, vsaj so se dolgo časa morali učiti od teh narodov, predno so zgnetli in spekli svojo imenitno „kulturo?“ Nekaj čez sto let bode, kar se je vsak nemški knez naravnost sramoval govoriti nemški, kakor Friderik Veliki, ki je dejal, da je nemški jezik za konje in — pse! Smešno se nam zdi torej bahanje Nemcev s svojo „kulturo“, še bolj smešno pak, pod kakimi pogoji nam jo hočejo nalik vsiljivim židom — prodajati! Le pustite nas z njo lepo pri miru in čujte tako slovenskih šol, da se bomo tudi sami mogli razvijati. Učili se ne bomo od vas nič manj in nič več kakor ste se tudi vi učili od drugih izobraženejših narodov. Grki so se učili pri Egipčanih in poslednji zopet pri drugih narodih; Rimljani so se učili pri Grkih; Francozi, Španci, Italijani in Angleži so napredovali na podlagi rimske in grške kulture, dočim so se Nemci zopet učili pri romanskih narodih in pri Angležih. Nemška kultura, ki nam je žalibog najbližja, bi nam Slovencem bila torej samo nekaka podlaga, na kateri bi se po zato razvijali. Ali ravno tega hočejo Nemci. „Učite se pri nas, a vi nam pa morate prodati zato narodno individualnost“, to je parola naših sovragov. In ker se Slovenci taki sramotni zahtevi ne udamo, odtod blazno besnenje Nemcev zoper najnedolžnejše slovenske učne zavode, kot je n. pr. gimnazija v Celju. Da se pred svetom nekoliko operejo, pa navajajo najgorostasnejše argumente za svoje podlo ravnanje. Da zavijajo pri tem in lažejo, da se vse kadi in poka, tega menda sami ne pomislijo. Kako „tehtne“ pomisleke so vse privlekli na dan, ko se je sprožila ideja o slovenski univerzi. „Kulturo nam hočejo uničiti in poluizobrazbo vailiti; Slovenci so začeli „zidati hišo svoje kulture pri — strehi“, ker hočejo imeti vseučilišče, dočim nimajo še nobene slovenske srednje šole, da niti zadostnega števila ljudskih šol.“ Tako in ednako se je modrovalo vse povprek po nemških časopisih. Ob istem času pa je pisal čisto odkrito neki nemški politik v III. zvezku „Preussische Jahrbücher“ 1 1902, ko je ravno omenjal v svojem članku „Barbarizovanje Rusije“, koliko visokih šol že obstoja na Ruskem, dočim o ljudski šoli še govora ne more biti: „Nam (Nemcem namreč), ki imamo že vse šolake tipe, se zdi to jako čudno, a mi ne smemo pozabiti, da smo tudi mi že imeli vseučilišča, ko o ljudski šoli še ničesar ni bilo slišati!“ Nemci so torej smešnejše začeli zidati „hišo svoje kulture“, kakor mi; namreč pri — dimniku. Mi imamo vsaj že slovenske ljudske šole in slovenske spodnje gimnazije. In vendar se Nemci ne sramujejo priti na dan s svojimi lažnjivimi argumenti zoper slovensko

vseučilišče. To je že več nego hudobnost, to je — borniranost.

Pazni opazovalec nemške politike mora sploh sprevideti, da se Nemci boré zoper pravične zahteve Slovanov s samimi publiimi frazami in brezsravnimi lažmi. Pri vsem tem so pa grozno — prismojeni. Kar enkrat odločno in najslavesnejše zanikujejo, to drugo pot naravnost priznavajo. Samo par vzgledov na razpolago.

Znano je, da se Nemci kar tresejo, „svete jeze“, če jim kdo očita, da hočejo germanizovati. „Laž, grdo obrekovanje, mi hočemo braniti svojo posest“, tako odgovarjajo.

Lipski mesečnik „die Grenzboten“ (I. 1902) pak naravnost priznava v članku „Nacionalni boji“, da je v Nemcih vsled „teženj proti vzhodu“ duh narodne ofenzive zopet oživel in priporoča ob ednem „Germanisierungs-Regeln“, po katerih bi se dalo Slované najlože germanizovati! Avstrijski nemški listi neprenehoma rohne in razsajajo, češ, koliko „privilegij“ dobivamo Slovenci od vlade in kako nenasitna je še vedno naša bisaga. — Neki nemškonacionalni list z dne 23. marca pa doslovno piše: Körber bode v kratkem čutil, da zna nemška ljudska stranka v slogi z drugimi strankami vse drugačne strune napeti nego jugoslovanski „petolizniki“, ki moledujejo za svoj prazni žakeljček. Če je torej naš žakeljček prazen, vendar še nismo ničesar dobili od vlade! Kmalu po porazu Stürgkhove resolucije je priobčil graški „Tagblatt“ iz Celja nastopno notico: „Da ni prišlo do velikih demonstracij, zahvaliti se je tudi temu, da niso bili Nemci od tukajšnjih Slovencev izzivani.“ Dasi je bila ta notica že sama na sebi grda laž, ker je v obče znano, da se v slovensko gimnazijo razun poulične svojati živ krst v Celju ne zaleta, moral se je „Tagblatt“ drugi dan ravno nasprotno lagati: „Množica nezrelih slovenskih politikov se je zbrala pred „Narodnim domom“ in je izzivala mimoidoče Nemce z rogajočimi klici.“ Edna laž podi tedaj drugo po velekulturnih nemških listih, samo da morejo na kak način Slovanom škodovati. In „razsodno“, „kulturno“ nemško občinstvo prebavlja brez težav take „mitelne!“ Le en sam klasičen vzgled še, ki kaže v uprav briljantni luči vso propalost in borniranost avstrijsko-nemške politike. V edni zadnjih števil „N. Wiener Abendblatt“ a stoji črno na belem: „Odličen ud nemške ljudske stranke se je izrekel nastopno o celjskem vprašanju: Nemška ljudska stranka perhoreseira kompromis glede Celja, ki bi se glasil v tem smislu, da bi se ustanovila edna slovenska gimnazija v Žalcu, druga pa v Mariboru. Ustanovitev drugega slovenskega gimnazija bi bila pokop nemštva na Južnem Štajarskem in v celi državi aploh!“ Komentara ni treba. Jaz pa sklenem svoja premišljevanja z iskreno željo: „Bog nam daj še prav mnogo, mnogo takih nasprotnikov.“

Celjske in štajarske novice.

(Še vedno nočejo razumeti „pravega“ stališča glede celjskega vprašanja), tako se hudi goriška „Soča“, katera baje bolje razume, kaj je pravo stališče glede celjskega vprašanja, kot mi štajarski Slovenci, nad „Domovino“, ker ta odklanja glede Celja nam od nikoder ponujenih kompromisov, češ, da v Celju smatramo vprašanje, ki je nastalo radi Celja edino le za celjsko, ter prav nič ne upoštevamo pri tem vse slovenskega stališča, da nam ni nič mar, kako radi tega trpi cela sosesčina, in da bode celjsko vprašanje tičalo kot zavora vsakemu našemu vseslovenskemu gibanju na srednješolskem polju. Temu nasproti moramo odgovoriti, da to takomenovano celjsko vprašanje ni le celjsko, ampak je spodnještajarsko slovensko vprašanje, glede katerega so vsi štajarski slovenski listi in vsi štajarski rodoljubi, t. j. vsi tisti, ki so dozdaj v štajarski politiki imeli kako besedo, ednih misli, kakor je to pokazal zaupni shod v Celju dne 10. aprila. Mi štajarski Slovenci pa razumemo vseslovensko stališče in pojem vseslovenstva nekoliko drugače, kakor to očividno drugi naši bratje razumejo, namreč, da to stališče obstoji v tem, da pomagamo vsi Slovincem, naj bivajo v tej ali oni krajini z vsemi močmi v vsakem vprašanju, da se potegnemo za nje, da njim poma-

gamo si priboriti njihove pravice, katerih še ni majo in pomagamo obraniti njihova prava in last proti tujim napadom, t. j. da stojimo kot zvesti tovariši ob njihovi strani v dobrem in slabem. Po našem mnenju nam pojem vseslovenstva ne daje nikake pravice, da bi hoteli komandirati druge in njim diktirati pota, katera morajo hoditi. Mi ne razumemo, da bi pojem vseslovenstva obstal v tem, da bi ravno mi štajarski Slovenci morali biti tista uboga žrtva, katero imajo vedno na razpolago drugi, da jo žrtvujejo v svoji visoki politiki, kedar hočejo doseči kake koncesije za se. Mi štajarski Slovenci nismo nikoli zahtevali, naj izvenštajarski Slovenci to ali ono reč, bodisi tudi najmanjšo, popuste ali prodajo za to, da bi mi kaj dobili. Tako stališče bi se videlo nam ne stališče vseslovenstva, ampak stališče neslovenske sebičnosti. — Sicer pa mislimo, da je najboljšje, da se to celjsko vprašanje pusti sedaj v miru. Mi štajarski Slovenci smo pojasnili svoje stališče odkrito in odločno. S tega stališča nas ne premakne nikdo, ne z lepim, še manje pa z grdim, torej — mir besedi!

(Politično društvo „Naprej“ v Celju) priredi svoj redni občni zbor za leto 1901/1902 dne 27. aprila dopoldne ob 9. uri v gostilniških prostorih „Narodnega doma“ v Celju. Ker se bodo pri tem zborovanju pretresovale razmere celjske ter se razpravljalo, kako bode društvo zanaprej postopalo z obzornostjo slovenskega stališča v Celju ter se bode zborovanja udeležilo precejšnje število zavednih narodnjakov iz celjske okolice, bode to zborovanje velevažno in gotovo zanimivo. Pričakujemo toraj, da se zborovanja udeleže vsi udje, sploh vsi narodnjaki, posebno slovenski trgovci in obrtniki celjski, za blagor katerih je to društvo v prvi vrsti vneto.

Odbor.

(„Dijaški dom“ v Celju.) V petek je sklenila v „Narodnem domu“ celjskem zbrana narodna družba na predlog dr. Iv. Dečka se resno lotiti ustanovitve „Dijaškega doma“ v Celju. Izvolil se je takoj odsek sedmorice, kateremu se je naložilo, naj gre nemudoma na delo, da se čim preje ustanovi „Dijaški dom“ v Celju. (Porotno zasedanje v Celju.) Za drugo porotno zasedanje pri okrožnem sodišču v Celju je imenovan predsednikom porotnega sodišča R. pl. Wurms, okrožnega sodišča predsednik, njegovim namestnikom pa O. pl. Fladung, višjega dež. sodišča svetnik, J. Reitter in L. Perko, deželno sodna svetnika.

(Pri zadnjih vojaških naborih) se je prav dobro opazalo, kateri kraji celjskega okraja so v narodnem oziru najbolj zavedni. Iz večih krajev so namreč prišli fantje okrašeni z narodnimi trakovi, oglašali se z „živio“ in krenili v „Nar. dom“; prvenstvo moramo dati Savinski dolini. Mladenci so se od tam pripeljali na vozovih okrašenih s slovenskimi zastavami, katere so jim pa celjski policaji takoj zaplenili. Kdo jim je neki dal pravico za to! Sicer pa se je godila mestnim „varuhom reda in miru“ one dni včasih prav trda, da jim je moral celo znani Oechs tupatam priskočiti na pomoč. Ta je res prvi poklican za to!

(Glasovanje o celjskih slov. vzporednicah) je nemško ljudsko stranko spravila popolnoma iz uma! Udarca tedaj ji prizadetega ne more preboleti, zato hoče zdaj uganjati v zbornici revolverpolitiko v obliki nujnih predlogov. Da bi nemški nacionalci to taktiko opustili, je začel Körber mešetariti z njimi. Kaj si bodo pribarantali, to se bo videlo v kratkem. Vsled poraza v celjski zadevi se je pripravljala ljudska stranka zavreči podporo mestu Pragi. To je politika, ki bi se je sramovati morala vsaka poštena stranka.

(Kravale tekom zadnjih naborov) pripisuje „D. Wacht“ hujskanju iz „Narodnega doma“. To je nesramno obrekovanje, da mu ni para! Ta list pravi namreč, da so aretirani fantje povedali sami, da so jih noter v „Narodnem domu“ naučili vriskati in popevati. Nadalje se laže, da so jim v „Narodnem domu“ pripeli slovenske trakove in piše še dange infamne laži, katerih se nam ne zdi vredno zavračati, saj je itak znano, koliko je verjeti listu, ki je glasilo celjske „nemške inteligence“. Konstatuje tudi, da so celjski policaji po naši zadnji notici glede do godkov pri naborih kruto razžaljeni in da nas

bodo tožili! Le naprej, le ovadite nas, bomo vsaj dokazali resnico naše pisave!

(Človeško okostnico) ~~na Bregu pri Celju~~ v četrtak na Bregu pri Celju na prostoru, kjer zidajo novo hišo. Ležala je komaj pol metra globoko v zemlji, zakrita s težkimi kamni, in je kakor se sodi, ležala kakih deset let v zemlji. Domneva se, da se je prišlo na sled zločinu, in da bi utegnili biti okostnica nekega Končana, ki je pred blizu 10 leti izginil brez sledu neko noč, in so našli drugo jutro kapucinske stopnice vse okrvavljene in kos človeške lobanje. Pri najdeni okostnici je tudi lobanja prebita ter je nekaj manjka.

(Birmovanje) se bo letos vršilo v rogaški dekaniji: Dne 8. maja v Kostivnici, 9. v Št. Petru v Medvedovem selu, 10. pri Sv. Emi, 11. pri Sv. Križu tik Slatine, 12. v Rogatcu, 13. v Št. Florijanu pod Bočem, 14. v Žetalah, 15. v Stopercah. — V jarenski dekaniji: Dne 19. maja v Jarenini, 20. v Št. Jakobu v Slov. gor., 22. v Svičini, 27. v Št. Juriju na Pesnici, 28. v Spod. Kungoti, dne 1. junija v Št. Ilju v Slov. gor.

(Osebnost) Docent slovenskega jezika slovja na dunajskem vseučilišču, g. dr. Matija Murko, rodom Štajarc, je imenovan za rednega profesorja slovenske filologije na graškem vseučilišču namestu prof. dr. Kreka.

(Šolske vesti) Na ljudski šoli pri Sv. Nikolaju, okraj ormoški, je imenovana za učiteljico gđ. Marija Valenčak. V pokoj stopi učitelj g. Anton Voith, službujoč na šoli v Breznu in učiteljica gđ. Fr. Ekert v Marenbergu. Na ljudski šoli v Grižah, okraj Celje, je nameščen provizorični učitelj, g. R. Wudler iz Mozirja.

(Nova šola.) V Kailu pri Dolu so ustanovili podružnično (ekskurendo) šolo, kamor se bo hodilo iz Dola poučevati od 1. aprila do konca avgusta vsakega leta po trikrat v tednu.

(Kat. slov. polit. društvo na Teharjih) ima v nedeljo, dne 27. t. m. ob pol 4 uri popoldne v gostilni g. Jos. Šušteriča svoj redni občni zbor.

(Na Teharjih) je ustanovila ondota „nemška“ stranka požarno brambo, h kateri je baje pristopilo 35 Teharčanov in Štorjanov. Celjska „D. Wacht“ je seveda vsled tega vsa pokoncu; da mora zdaj malo pozabavljati prejšnjemu slov. občinskemu odboru, in da na vso moč hvali sedanje županstvo, je gotovo. Teharska požarna bramba je poklicana v življenje od štorske fabrike in v prvi vrsti v njeno korist. Ne bi se štorska gospoda pulila za kaj takšnega, ako ne bi znala, da bo to njej sami v največji prid! V pripravljalnem odesku so izmed domačinov le trije možje, namreč župan Gorišek, Martin Koštomaj in Ignac Cajhen, drugi so tujci, istotako je izmed onih 35 oglašivših se udov večina fabriških delavcev.

(Zborovanje „Sav. učit. društva“) vrši se v četrtak, dne 24. aprila t. l. ob 2. uri popoldne na Gomilskem. Spored: 1. Hospitacija v prvem razredu (računstvo). 2. Zapisnik zadnjega zborovanja. 3. V koliki meri je šolstvo vranskega okraja v zadnjem času napredovalo in kaj je v nadaljnje propevanje istega železi? Poročevalec g. Zotter. 4. Slučajni predlogi in nasveti. K mnogobrojni udeležbi vljudno vabi odbor.

(Ustanovni občni zbor) narodne čitalnice za Kokarje, Nazarje in Rečico vrši se pri g. Ant. Remicu pd. Tonič v Nazarji dne 27. aprila t. l. ob 3. uri popoldne. Ker je ustanovitev čitalnice velike važnosti za probujanje narodne zavesti, pričakuje se, da vsi za narod zavzeti rodoljubi v obilnem številu temu društvu pristopijo.

(Zborovanje učiteljskega društva za brežiški in sevnjski okraj) vrši se dne 4. maja t. l. na Vidmu. Začetek ob pol 11. uri dopoldne. Spored: 1. Zapisnik. 2. Društvene zadeve. 3. O novem nemškem pravopisu. 4. Želje in nasveti. Ob pol 10. uri dopoldne se vrši zborovanje šolskih voditeljev pod nadzorstvom g. okrajnega šolskega nadzornika. Obilne udeležbe pričakuje odbor.

(Vojaški begunec.) Nadomestni rezervist F. Müller pri 26. domobranskem polku v Mariboru je dne 14. t. m. pobegnil. Doma je iz Lahoncev pri Ptuj.

(Električno železnico) so začeli graditi od Lipnice do Arveža in Lučan dne 15. t. m. Potegovali so se omenjeni trije trgi zanj okrog 20 let.

(Iz blaznice je ušel) v Feldhofu 31letni A. Madrič.

(Pijani dijaki.) Poročali smo že, da so začelom marca nemški „burši“ po noči v Gradcu napadli stražnika Ahatza in ga do krvi pretepli; dogovorili so se bili že poprej v kavarni za ta junaški čin. Te dni se je zoper nje vršila sodna obravnava; z ozirom na to, da so bili pijani do nezvesti, se jim je kazni znižala, vključ temu so bili obsojeni eden na štiri mesece, drugi na dva meseca strogega zapora. Vrh tega so morali plačati tepenemu policaju 2000 kron za bolečine. Vse to pijanost st'ri!

(Za varstvo riboreje) je odredilo štajarsko namestništvo, da se bodo strogo nadzorovala vsa ona industrijska podjetja, ki spuščajo svoje tovarniške odpadke v vode, da se ne bo zopet pripetilo, kakor v reki Anizi, kjer so vse ribe uničene vsled zanikrnosti neke tovarne.

(Vojno ministrstvo in graški Nemci.) Živo je še vsakemu v spominu, kaj so počenjali graški nemški nacionalci pred par leti zoper vojaštvo, posebno zoper bosansko hercegovski bataljon. Germanska nestrpnost se dandanes ne dovoli, da bi v Gradcu igrala vojaška godba, takoj pri rede neslane demonstracije proti vojakom. Človek bi mislil, da se taka gonja studi tudi višji vojni upravi. Toda baš narobe je res! Letošnje poletje prirede v Gradcu nemško-nacionalno pevsko slavnost. In oni Nemci, ki ne morejo niti videti avst. vojaštva se niso sramovali zaprositi pri vojnem ministrstvu za vojaške postelje za to slavnost. Sicer se to ni najbolj čudno, saj je nemška dolednost in dostojnost že svetovno znana. Bolj neumevno pa je, da je vojno ministrstvo postrežljivo dovolilo, da se prepusti Gradčanom cela vojaška posteljna zaloga ondotnega preskrbovalnega magazina. Vojno ministrstvo bo tedaj svojim najhujšim soračnikom — mehko postlalo

Za obnovev vinogradov.

Interpelacija poslanca dr. Ploja in tovarišev na poljedelskega ministra.

Kmečki vinorejci v spodnjem delu Štajarske se nahajajo, kot je splošno znano, vsled uničenja vinogradov po trtni uši v skrajno žalostnem gmočnem položaju.

Oni niso v stanju, iz svojega pokriti znatne stroške za novo nasaditev okuženih vinogradov in so glede tega navezani na brezobrestna posojila države in dežele Štajarske.

Ali ne samo, da je le relativno majhen del prosilcev posojila istih bil deležen, morajo izvoljenci še neverjetno dolgo časa čakati, predno dobe dovoljeno posojilo.

Po odredbah, danih n. pr. v letu 1901 so morali prosilci posojil oddati svoje prošnje do konca januarja 1901. V septembru so dobili rešitev, je li njihovi prošnji vstreženo ali ne, in so morali potem takoj svoje dolžne liste podpisati, oziroma dati vknjižiti zastavno pravico za dovoljeno a še ne izplačano posojilo.

Dovoljena posojila pa se n. pr. v slatinskem in šmarnem okraju do danes še niso izplačala, in je tega pričakovati po poizvedbah še le pozno v poletju t. l. Preteče torej od dneva, ko je bila vložena prošnja, pa do izplačila posojila poldrugo leto, res prav posebno znamenje skrbi za notorično v veliki stiski se nahajajoče kmečke vinogradnike.

Nujno potrebno je, da se prošnje za posojilo in izplačanje dovoljenih posojil reši s pri merno hitrostjo, to tolikanj bolj, ker mora vsak prosilec ob izročitvi prošnje že dokazati, da so se v njegovem vinogradu dela v svrhu nove zasaditve že pričela, ima torej isti že stroške plačevati.

Podpisani stavijo zategadelj na poljedelskega ministra vprašanje:

Ali so mu opisani nedostatki znani?

Jeli pripravljen, nemudoma potrebno ukreniti, da bodo prošnje spodnjaštajarskih kmečkih vinorejcev za dovolitev državnih in deželnih posojil najhitreje rešena in dovoljena posojila takoj po uknjiženju zastavne pravice na posojilo izplačana?

Dunaj, 8. aprila 1902.

(Slede podpisi.)

Druge slovenske novice.

(Železniške delavnice) državnih železnic namerava ministrstvo ustanoviti v Ljubljani. Ako se res ustanove, bode imelo v njih dela 300 do 400 delavcev.

(25letnico) obhaja letos ljubljanska dijaška in ljudska knjižnica. V proslavo tega se je vršila v nedeljo lepa slavnost.

(Dvestoletnico) svojega obstanka je praznoval te dni uršulinski samostan v Ljubljani.

(Pravico javnosti) je podelilo naučno ministrstvo uršulinskemu učiteljsku v Ljubljani.

(Vas Šiška) tik Ljubljane šteje po zadnjem ljudskem štetju nad 6500 duš in je za Ljubljano najbolj obljuden kraj na Kranjskem. Od leta 1890 se je število prebivalstva več kakor podvojilo. Namerava se ustanoviti za Spod. Šiško celo električno železnico in lastno faro.

(Ogenj) V Zgor. Berniku na Gorenjskem je 16. t. m. posestniku A. Ropotarju pogorel skedenj in svisli, sosedu pa ena koča. Prvi ima škode 2400 kron, drugi pa 600.

(Železniške zgradbe) Zgradba predora skozi Karavanke se je oddala tvrdki Gross & Comp, ki je podala najugodnejšo ponudbo. V kratkem se oddajo dela tudi za bohinjski predor.

(Novo poslopje za realko v Idriji) bo veljalo 180.000 kron; postavila ga bo tvrdka Tönnies iz Ljubljane.

(Državna podpora) Vsled zadnjih velikih viharjev dne 16. in 17. prosinca na Koroškem oškodovanim posestnikom se je razdelilo 12.000 K.

(Za slovenski učiteljski dom v Celovcu) so že začeli prihajati prispevki. Odbor celovške posojilnice je daroval 2000 K. Prva pa je poslala neka dekla v Celovcu 100 kron.

(Zopet stavka v Trstu) V neki stržaški ladjedelnici je ustavilo delo kakih 150 delavcev, ki zahtevajo 20% zvišanje plače.

(Slovenski operni pevec), Naval-Pogačnik, ki je dosedaj pel v dvorni operi na Dunaju, pride na veliko opero v Pariz. Posredujeval je pri tem znani komponist Mascagni. Na pariški operi bo imel na leto 90.000 frankov.

(Društvo „Zvezda“ na Dunaju.) Odbor društva „Zvezda“ uljudno naznanja, da bode meseca maja t. l. še le drugo nedeljo, t. j. 11. maja društvena zabava s koncertom in sicer v dvorani „Ressource“, Dunaj, I. Reichsrathsstrasse št. 3. (za palačo državnega zbora). Mesece junij, julij, avgust bodo društveni popoldanski izleti in sicer: 1. V Marija Enzersdorf, v nedeljo 1. junija — z južno železnico (Südbahn) — do postaje Brunn-Marija Enzersdorf — sestanek in koncert v Marija Enzersdorfu v restavraciji „zum Schottenhof“, Hauptstrasse 17; izlet vodi g. Drag. Dolenc; 2. v Ober St. Veit, nedeljo 6. julija z mestno železnico (Stadtbahn) — sestanek in koncert v restavraciji „zur Einsidelei“ — (v XIII. okraju, „Stock im Weg“, št. 1; izlet vodi g. Rudolf Malič; 3. v Irenenthal v nedeljo 3. avgusta — vozi se po zahodni železnici (Westbahn) do postaje „Unter Tullnerbach“; sestanek in koncert v restavraciji g. Antona Kunz, v Irenenthalu; izlet vodi g. Vinko Krušič. Sestanek bo vsakokrat ob 4. uri popoldne v naznanjenih restavracijah. — Od meseca septembra t. l. počenši bodo društvene zabave zopet na Dunaju v dvorani „Ressource“, I. Reichsrathsstrasse št. 3, in sicer vsako prvo nedeljo vsakega meseca (7. septembra, 5. oktobra, 2. novembra, 7. decembra itd.) Ker je društvu „Zvezda“ namen: izobrazba, zabava v pristno slovenskem duhu ter podpiranje udov, kar dosega društvo s predavanji, poukom v raznih strokah, petjem, glasbo, gledališkimi predstavami itd., oklenilo se je „Zvezde“ toliko vrlih Slovencev in Slovenec na Dunaju in okolici, da je dosedanja dvorana postala pretesna. Odbor je zato oskrbel večjo, pa tudi lepšo dvorano. Da bode ta polna, prosí odbor, da društvu ostanejo zvesti vsi dosedanjí udje in da pridobí vsak ud še po ednega ali več udov za društvo. Na ta način bode „Zvezda“ še bolj prospovala pod zmagonosnim praporom: „Naprej zastava Slave!“

Dopisi.

Iz Lembaha. (Boj za narodno šolo.) Slovenska šola v Lembahu in nemška šola v Pekrah se v lažnjivi „Marburgerci“ primerjate, kjer se seveda v nebo povzdiguje kulturenosa m-učilnica v nemških Pekrah. O šoli v Lembahu pa se trosijo laži in obrekovanja, da bi se ponižal nje ugled in zmanjšala njena vrednost.

Na druge čenčarije se ne oziramo, le proti trditvi pisača-mazača, da uspeh lembaške šole ni zadosten, moramo odločno nasprotovati. Obrekovalec je, kdor trdi, da se v naši slovenski šoli nič ne nauči. Sodi in ocenjuje, kjer mu sodba ne pristaja. Kdor hoče biti krojač, čevljar, mesar itd. se mora učiti leta in leta, predno o svoji stroki kaj razume. O šoli pa bi se rad obregnil vsak nerazumnež. Sodba pristaja pač le istemu, ki je postavno za to odločen t. j. nadzorniku. Vsem našim prijateljem in neprijateljem so na razpolago nadzorniški protokoli zadnjih let. Prepričal se bode vsak v listih, podpisanih z imenom c. kr. nadzornika, da nesramno laže znani dopisun. Tudi trditev, da se ne poučuje na naši šoli nemški jezik, je vedoma neresnična, še v letošnjem zapisniku v času nadzorstva bode našel bralec, kako dobro so otroci tretjega razreda odgovarjali v nemškem jeziku, pa tudi z uspehom drugega razreda je bil g. nadzornik prav zadovoljen. In tako stvarnih dokazov bi bilo najti še mnogo.

Namen naše šole je: poučevati mladino v vseh predmetih, blažiti ji srce, zanimati jo za knjige, seznaniti z opravili, katere potrebuje doma, na polju in v vinogradu.

Namen pekarske šole pa je: razširjati nemčurstvo, napravljati renegate, a v drugih rečeh pustiti mladež nevedno, da je temlože pozneje podlaga tujčevi peti, da tujec temlože kupuje posestva po naših krajih in se bogati s slovenskimi žulji. — Vsi slavni vzgojevalci (tudi nemški) trde, da se mora otrok najprej v materinščini poučevati, predno se uči tuji jezik. To se godi v lembaški šoli. Ko zna otrok slovensko pisati, računati, čitati, potem pride tudi nemščina na vrsto. Zdaj celo v prvem razredu v drugem oddelku! V Pekrah pa začnejo takoj nemščino ubijati, ubogi otročiči se mučijo, a vendar se celo prvo leto komaj do deset šteti nauče. Pač še nekaj znajo! Popoldan praviti: „Guten Morgen“, kar se rado prigodi. Če se toliko nauče, zakaj pa jih tedaj tako malo pride v drugi razred, ter marsikateri do 14. leta gloda klopi v začetnem razredu!

Odraslim bi ne bilo prijetno, če bi se v cerkvi pridigovalo le latinsko. Naučili se tega jezika ne bi, a tudi o veri ne bi znali nič. Pri bližno tako je tudi v nemških šolah. Če otroci od doma niso vajeni jezika, je to grozna mučitev za mladež, a tudi velika škoda. Saj šola ni samo za vbijanje nemščine, ampak priprava za celo poznejše življenje. Učiti se mora, kam naj gre iskat pravice, kako se naredi dolžno pismo, kupna pogodba, pobotnica, kako se cepi in oskrbuje sadno drevje, cepi trnje in napravi trsnica itd. Ša mnogo prepotrebni in koristnih reči.

Noben drugi narod ni tako malo ponosen in neveden, da bi svoje otroke pošiljal v šole s tujim jezikom. Zakaj Nemec za svoj narod ne zida slovenskih šol — ali pa francoskih, ko vendar francoski jezik več velja, je lepši in se z njim pride po celem svetu? Pa Nemec je ponosen in gospodstva željen, naš Slovenec pa ponižen ter poljubljaj roko, katera ga tlači k zemlji. — Pametni kmetje se seveda od nemških laži ne dajo preslepiti, pa so taki, ki vernjejo laži-besedam naših nasprotnikov bolj, kakor evangelju. — Seveda, kaj prijetno je, pri dobrem vincu politizirati o koristi nemškega jezika, prazniti časo za časo, litroček za litročkom, med tem pa vandrajo krajcarji v krčmarjev žep, kateri ima največ koristi z vašo nemško navdušencstjo. Stori pa tudi veliko uslugo mariborskim bogatašem, ki tako temlože od vas kupujejo posestva in druge pravice. Krčmarja pa cvetejo zopet nove kronice. Tako gre vse v nemški žep. Naš domačin pa gine iz svoje rodne zemlje.

Vzgajajte svoje otroke v dobrem krščanskem in slovenskem duhu, zapustite jim lepo premoženje in uživati bodo povsod ugled in spoštovanje. Mnogo bolj, kakor če podedujejo razloženo posestvo in slabe zglede.

Politični pregled.

(Državni zbor.) V seji dne 17. t. m. je poslanec Rizzi predlagal, da se dovoli mestu Pulj tri milijone kron državne podpore; poslanec Biankini je interpeliral, zakaj je sprejel novi dalmatinski namestnik finančne in poštne uradnike z nemškim ogovorom, dočim so pravosodni uradniki govorili z njim italijanski, dasi je 99% prebivalstva slovanskega. Na dnevnem redu je bila razprava o finančni upravi; govoril je finančni minister ter obetal, da se rešuje vprašanje glede odprave službenih kavcij pri državnih uradnikih. Zatrjeval je, da mu je usoda diurnistov pri srcu. Poslanec Conci je pozdravljala državno podporo za Prago, dočim jo je Vökl pobijal, češ, da je to politično darilo. Poslanec Rieger je govoril zelo ostro zoper državno loterijo, katere se drži toliko hudodelstev in družinskih nesreč. Država se ne sramuje izsiliti iz ljudstva 30 milijonov kron na leto, za nje pa izdati samo 18 milijonov. Točka finančnega ministrstva je bila sprejeta z resolucijami vred. Dne 18. t. m. je zbornica razpravljala o nujnem predlogu nemške ljudske stranke glede odškodovanja občin za dela v prenešenem delokrogu. Po utemeljitvi predloga po poslancu Hofmann Wellenhofu je povzel besedo ministrski predsednik. Izjavil je glede podpore mestu Pragi, da je dolžnost vlade to točko proračuna zagovarjati, tembolj, ker je v odseku obveljala, in ker so tudi druga mesta že dobila ednake podpore. Ministrski predsednik je tožil o zapravljanju časa v zbornici; na ta način se vladi, ki jo čaka še ogromno dela, odvzame vsaka prilika, da bi mogla poskrbeti za važne zakonske predloge. Dosedanji vspehi v državnem zboru volilcev ne morejo zadovoljiti; razmere silijo ministrskega predsednika k prošnji, naj si zbornica vrne lastno svobodo, ki jej daje možnost, da more razviti vsestransko ustavno delavnost. Vsenemec Malik je stavil predlog, da se naj postavka o podpori Pragi izloči izmed drugih ter o njej posebej glasuje. Za predlog se je glasovalo po imenih, padel je z 179 glasovi proti 83. — Potrebščina za finančno upravo znaša za tekoče leto 72,294.565 K, 1.681.307 K več nego lani. Vsa finančna uprava je leta 1880 imela potrebščine 29.512.000 kron; torej na raste na leto povprek za dva milijona.

(Dvoboji državnih poslancev.) V četrtek sta se dvobojevala dva nemška poslanci, namreč Steinwender in Walz, ker je ta prvemu rekel neko grobost. Walz je bil pri dvoboju na sablje nekoliko opraskan, Steinwender pa lahko ranjen. — Te dni pa se ima ta biti dva vsenemca, namreč Wolf in Schalk. Ozmerjala sta in opsovala drug drugega kar najlepše sta mogla, in zdaj mora teči kri! To je nemška omika!

(Postavka za Celje.) Mešetarjenja vlade z nemško ljudsko stranko v namen, da ta opusti obstrukcijo vsled poraza pri glasovanju za slovensko nemško gimnazijo v Celju, imajo baje ta vspeh, da dobi Gradec novo justično poslopje in novo gimnazijo, Celje nemško obrtno šolo, Linc nov most čez Donavo, Celovec nemško učiteljsko. Nadalje se raztezajo zahteve nemške ljudske stranke celo na Češko ter se nanašajo na gotova uradniška imenovanja. Vse te zahteve pa so se le en del vseh zahtev, ki jih poda nemška ljudska stranka Körberju. Toliko hočejo torej Nemci zahtevati, da bo smela naša gimnazija v Celju še obstati!

(Podpora mestu Pragi) je preporna točka v proračunu finančnega ministrstva; Nemci bi hoteli to podporo na vsak način zavreči, a to se jim seveda ne posreči. Praga potrebuje za razne nujne naprave 32 milijonov kron, od tega je polovico, t. j. 16 milijonov vlada češkim poslancem žel. 1899 obljubila. Zdej zahtevajo tudi druga avstrijska mesta podpore; Dunaj hoče imeti 45 milijonov, Gradec 23, Celovec 2, inost 5 milijonov itd. Skupaj zahtevajo razni poslanci za 17 mest nad 100 milijonov! Ali odkod vzeti denar?

(Slovanske srednje šole na Ogrskem.) Šolstvo na Ogrskem je sploh na izredno slabi stopnji, predvsem pa nemškarsko, katero obstoječi prizorišče krvavih dogodkov. Oboroženi demon strantje, po največ delavci so šli pred hišo zborničnega predsednika in tam grozili. Prišlo je do boja med delavci in meščansko gardo, ter je vojaštvo streljalo. Sedem delavcev je bilo ubitih in pet težko, dvajset pa lahko ranjenih. Zdej štrajka okrog 400.000 delavcev, in je nevarnost, da pride do prave revolucije, vedno večja, ker je zbornica odklonila zahtevano preosnovo ustave, in s tem tudi splošno volilno pravico. Med delavstvom vlada zategadelj velikanska razburjenost, in se je ravno pod utisom tega sklepa zopet na tisoče delavcev pridružilo splošnemu štrajku. Vojaštvo, okrog 60.000 mož, je še vedno pripravljeno; a mnogo vojakov drži z delavci in bi se jim tudi pridružili, ako pride do revolucije. Med vojaštvom je namreč mnogo socijalnih demokratov in revolucionarjev, ter bi se v resnih slučajih gardisti, vojaki in orožniki streljali med seboj. Položaj je v istini jako resen; zlasti se je po zadnjih krvavih dogodkih nevarnost še povečala, ker je delavstvo grozno razjarjeno.

(Revolucijsko gibanje v Belgiji) še vedno narašča. V noči dne 18. t. m. je bilo mesto Löwen prizorišče krvavih dogodkov. Oboroženi demon strantje, po največ delavci so šli pred hišo zborničnega predsednika in tam grozili. Prišlo je do boja med delavci in meščansko gardo, ter je vojaštvo streljalo. Sedem delavcev je bilo ubitih in pet težko, dvajset pa lahko ranjenih. Zdej štrajka okrog 400.000 delavcev, in je nevarnost, da pride do prave revolucije, vedno večja, ker je zbornica odklonila zahtevano preosnovo ustave, in s tem tudi splošno volilno pravico. Med delavstvom vlada zategadelj velikanska razburjenost, in se je ravno pod utisom tega sklepa zopet na tisoče delavcev pridružilo splošnemu štrajku. Vojaštvo, okrog 60.000 mož, je še vedno pripravljeno; a mnogo vojakov drži z delavci in bi se jim tudi pridružili, ako pride do revolucije. Med vojaštvom je namreč mnogo socijalnih demokratov in revolucionarjev, ter bi se v resnih slučajih gardisti, vojaki in orožniki streljali med seboj. Položaj je v istini jako resen; zlasti se je po zadnjih krvavih dogodkih nevarnost še povečala, ker je delavstvo grozno razjarjeno.

(Vojna v južni Afriki.) Mirovna pogajanja so se baje že pretrgala, kakor se poroča, vsled po našanja angleške vlade, ki ni hotela o neodvisnosti in splošnem pomilošenju Burov nič slišati. Vojna se nadaljuje. Od 7. do 15. t. m. je bilo ubitih 55 Burov, ujetih 167. Burski general Kruitzienger je bil pri vojni sodni obravnavi docela oproščen. Sodniki so podali obtožencu roko, in je sam angleški državni pravdnik pričal ugodno zanj.

Vabilo

na

redni letni občni zbor posojilnice v Celju

registrirane zadruge z neomejeno zavezo — Vorschussverein in Cilli, registrierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung, ki se bode vrnil

v petek, dne 2. majnika t. l., ob 2. uri popoldne v sejni dvorani „Narodnega doma“ v Celju

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobritev letnega računa za leto 1901.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Razni predlogi.

Celje, dne 18. aprila 1902.

Načelstvo.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12.

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji izbiri.

Opozarja na svojo bogato zalogo železja, jekla, traverz, žice, kovanih in žičnih žrebljev, vodovodnih cevi, plugov, motik, rovnic, vsakovrstnih lopat, gnojnih in sene-nih vil, verig, samokolnic, raznega rokodelskega orodja, kuhinjske posode in priprav, stavbenih in pomišlvenih obor, štedilnikov, raznotere stroje za poljedelstvo itd.

Tomaževa žlindra! Najboljši gnoj za travnike, polja in vinograde.

Velika izber kos!

Travniške brane!

Zahvala.

Gospod Franc Hmelj, tiskalni knjigovodja in predsednik bralnega društva v St. Pavlu v Sav. dolini je od čistega dohodka prirejene veselice podaril za revne učence v St. Pavlu znesek 40 kron, za kar se mu v imenu revne šolske mladine na tem mestu izreka najsrčnejša zahvala.

St. Pavel pri Preboldu, dne 17. aprila 1902.

Janez Uršič
blagajnik kr. šol sv.Jos. Vidic
šolski vodja.

(171) 3-1

Štev. 15.441

Razglas.

Vsled mile zima bo prava medena rosa na vinskih trtah skoraj gotovo tudi letos uničujoče nastopila.

Za pokončevanje prave medene rose na vinskih trtah (Oidium Tuckeri) razpošilja deželno poskuševališče v Gradcu, Heinrichstrasse št. 47, kakor tudi deželno poskuševališče v Mariboru žvepleni prah v vrečah po 50 kg za znesek 8 K. (16 kron za 100 kg).

Manj kakor 50 kg se ne more oddati. Naročniki naj se obrnejo torej na edno zgoraj omenjenih poskuševališč, kamor naj pošljejo ob enem tudi dotično vsoto z natančnim svojim naslovom (zadnja pošta, zadnja železniška postaja).

Žvepleni prah je najfinejše vrste (90 do 95° droben) in se bo še pred razpošiljativjo od deželnih strokovnjakov preiskal glede čistosti in drobnosti.

Vsem pošiljativam se pridado tudi kratka navodila.

Gradec, dne 15. aprila 1902.

Od štajarskega deželnega odbora.

(175) 1

Prodajalka

ki deluje že dalje časa pri trgovski stroki, želi vstopiti v mestu v kako večjo trgovino kot prodajalka ali blagajničarka.

Ponudbe na upravništvo „Domovine“ v Celju.

(172) 2-1

A 22/2

Prostovoljna sod. prodaja zemljišč.

Na predlog udeležencev v zapuščini Rudolfa Pezdeušek v Predenci pri Šmarju se bodo zemljišča I. vlož. št. 72, 73, 74, k. okraj Šmarje, cenilna vrednost K 8.449 35, II. vlož. št. 75 in 192 k. o. Šmarje, cenilna vrednost K 3.786 89, III. vlož. št. 30 in 189 k. o. Ješovec, cenilna vrednost 3.495 46 pri tem sodišču uradna soba št. 16

dne 30. aprila 1902 dop. ob 10. uri

prodala.

Izključeno se bodejo zemljišča za cenilno vrednost, pod to vrednostjo se ponudke ne sprejme.

Dražbeni pogoji itd se zamorejo pogledati v opravih urah pri tem sodišču soba št. 17. C. kr. okrajno sodišče Šmarje, 16. aprila 1902.

Hiša

v kateri obstoji že 20 let trgovina z mešanico blagom blizu rudnika pol ure od postaje Prevalje na korški železnici se pod ugodnimi pogoji proda ali da v najem. — Ponudbe (170) na naslov Marija Mölich, Šoštanj. 3-1